

Carta al President de la Generalitat i a la vicepresidenta primera i consellera d'Habitatge, Ocupació, Joventut i Igualtat

A l'atenció del Sr. Juanfran Pérez Llorca, president de la Generalitat, i de la Sra. Susana Camarero Benítez, vicepresidenta primera i consellera d'Habitatge, Ocupació, Joventut i Igualtat

Assumpte: Sol·licitud d'actuació institucional davant la mort d'un jove de 27 anys a Alacant i davant la possible motivació homòfoba de l'agressió

Benvolgut President,
Benvolguda Vicepresidenta i Consellera:

El passat 13 d'agost de 2026, un jove de 27 anys va patir una agressió a la Platja de Sant Joan, a la ciutat d'Alacant, després de la qual va morir a l'hospital a causa de les lesions patides. El presumpte autor està sent investigat per homicidi i correspon a la Policia i als tribunals aclarir els fets i determinar les responsabilitats penals.

Tanmateix, hi ha una qüestió que no pot quedar al marge: la possible motivació homòfoba de l'agressió. Segons el que s'ha publicat, la víctima s'hauria acostat al jove posteriorment detingut amb intenció de lligar amb ell i, després d'una disputa verbal, es va produir l'agressió. També s'ha assenyalat que no es coneixien prèviament i que no havien mantingut cap discussió en l'establiment d'on procedien. En les últimes hores, la defensa del jove investigat ha rebutjat que hi haguera una motivació homòfoba i ha afirmat que ell mateix és homosexual. Estes versions divergents no permeten afirmar ara com ara quina va ser la motivació, però reforcen la necessitat que totes les circumstàncies siguin investigades de manera exhaustiva, objectiva i sense descartar prematurament cap hipòtesi.

Reclamar-ho no suposa prejudicar la investigació ni atribuir cap responsabilitat penal. Suposa exigir que, **si hi hagué una motivació discriminatòria, puga ser identificada i valorada amb la mateixa diligència que qualsevol altra circumstància del cas**, i que la resposta institucional no depenga d'una conclusió anticipada sobre els fets.

A més, **no estem davant d'una matèria en què la Generalitat no tinga responsabilitats**. La Llei 23/2018, d'igualtat de les persones LGTBI, estableix obligacions concretes: l'article 12 exigeix una atenció integral, real i efectiva a les víctimes de violència per LGTBIfòbia; l'article 13 garanteix servicis públics d'informació, orientació i assessorament integral a les persones LGTBIQA+, els seus familiars i persones pròximes; i l'article 41 obliga a elaborar un protocol d'atenció a les víctimes de delictes d'odi per orientació sexual, identitat o expressió de gènere, entre altres motius, i a vetlar per la seua aplicació efectiva. L'article 8.5 estableix

també que la Generalitat ha d'oferir als municipis assessorament i recursos tècnics per a eradicar la discriminació i facilitar-ne la denúncia.

Estes obligacions adquireixen una rellevància especial davant d'un possible delictes d'odi. La resposta autonòmica no pot limitar-se a una declaració pública, o pitjor, al silenci: s'ha de traduir en prevenció, atenció, acompanyament i recursos efectius.

En este context **resulta especialment preocupant la situació del servei Orienta a Alacant.** Des del 9 d'octubre de 2025 el servei va deixar de prestar-se en les condicions en què havia sigut concertat, amb interrupcions i pèrdua de continuïtat assistencial denunciades per les entitats LGTBIQA+. **Esta situació és difícilment justificable per a una província de la dimensió d'Alacant i suposa una desigualtat territorial en l'accés a un servei especialitzat que la mateixa Llei 23/2018 obliga a garantir.**

Per això, considerem imprescindible recuperar immediatament una atenció Orienta integral, especialitzada, presencial i continuada a Alacant i avançar cap a la seua prestació directa per l'Administració autonòmica, amb mitjans humans i materials suficients, sense perjudici del suport al teixit associatiu. El desplegament reglamentari de la Llei 23/2018 també configura este servei com a públic.

La urgència s'entén millor a la llum de les dades del Ministeri de l'Interior. **En 2025 es van registrar a Espanya 2.417 delictes i incidents d'odi, un 23,6 % més que en 2024 i la xifra més alta de la sèrie.** Les victimitzacions vinculades a orientació sexual i identitat de gènere van ser 615, el segon àmbit amb més víctimes.

El País Valencià va registrar una taxa de 5,69 fets per cada 100.000 habitants, davant dels 4,92 de la mitjana estatal, un 15,7 % més. Castelló (7,97) i València (7,47) es van situar, a més, entre les províncies amb les taxes més elevades del país.

Estes dades s'han d'interpretar amb prudència: els registres del Ministeri de l'Interior reflectixen els fets coneguts per les Forces i Cossos de Seguretat i, per tant, no permeten mesurar per si soles tota la LGTBIfòbia existent. Precisament per això, no s'han d'utilitzar per a minimitzar el problema, sinó per a posar de manifest la necessitat de polítiques de prevenció, detecció, denúncia i atenció a les víctimes. El mateix Ministeri assenyala que la infradenúncia és un dels obstacles per a conèixer la dimensió real dels delictes d'odi.

La combinació d'estes dades amb la situació concreta d'Alacant és especialment preocupant. La resposta institucional no pot limitar-se a reaccionar després de la violència: ha d'incloure prevenció, atenció a les víctimes i recursos públics estables. **També preocupa la banalització dels discursos d'odi i discriminatoris quan arriben a les mateixes institucions, perquè contribuïx a normalitzar prejudicis que després poden traduir-se en exclusió i violència.** En este sentit, no podem ignorar el retrocés en drets LGTBI produït en les Corts mitjançant acords del PP amb Vox: en 2025 es van aprovar modificacions de la normativa valenciana que van debilitar drets i garanties del col·lectiu, i en 2026 el Govern central ha recorregut part d'estos retalls davant del Tribunal Constitucional. Considerem especialment greu que, **mentre es demana a la societat tolerància zero davant la**

LGTBIfòbia, les institucions donen espai o legitimitat a discursos i polítiques que qüestionen drets ja reconeguts.

Per tot això, sol·licitem al President de la Generalitat i a la vicepresidenta primera i consellera competent en matèria d'Igualtat:

1. Que manifesten públicament la seua condemna de la violència patida pel jove i la seua solidaritat amb la família i les persones pròximes.
2. Que reclamen que **la possible motivació homòfoba siga investigada** amb totes les garanties, sense prejudicar el resultat judicial, i que la Generalitat faça un seguiment institucional del cas dins de les seues competències.
3. Que, dins de l'àmbit de les seues competències i amb ple respecte a la independència del Ministeri Fiscal i de les autoritats judicials, **traslladen a la Fiscalia qualsevol informació** o element de què disposen que puga resultar rellevant per a determinar si en els fets investigats va existir una motivació discriminatòria per orientació sexual, i que sol·liciten que esta possible motivació siga valorada en la investigació.
4. Que, d'acord amb els articles 12, 13 i 41 de la Llei 23/2018, es **garantisquen l'atenció integral i l'acompanyament que corresponguen a la família** i les persones pròximes de la víctima, així com l'aplicació efectiva del protocol autonòmic d'atenció a víctimes de delictes d'odi per LGTBIfòbia.
5. Que, d'acord amb l'article 8.5, la Generalitat **es coordine amb l'Ajuntament d'Alacant i les entitats LGBTI per a reforçar la prevenció, detecció, denúncia i atenció** davant de situacions de discriminació i violència.
6. Que es garantisca immediatament la **prestació plena del servei Orienta a Alacant** i s'adopten les mesures necessàries per a assegurar-ne la continuïtat, l'especialització i la cobertura territorial.
7. Que s'acorde **la prestació directa per l'Administració autonòmica del servei Orienta**, amb professionals i mitjans suficients, sense perjudi del suport i la col·laboració amb el moviment associatiu LGBTI.
8. Que, davant l'evolució dels delictes i incidents d'odi i el context institucional descrit, **la Generalitat reforce les seues polítiques de prevenció i atenció a les víctimes de LGTBIfòbia** i garantisca que cap actuació o acord institucional contribuïska a banalitzar, normalitzar o legitimar discursos discriminatoris.

En estos moments, les institucions públiques han de transmetre un missatge inequívoc: cap forma de violència contra les persones LGBTI pot ser normalitzada ni invisibilitzada. La prudència institucional i el respecte a la investigació judicial són compatibles amb una posició ferma davant de l'homofòbia i amb polítiques públiques que previnguen la discriminació. La Generalitat ha d'assumir esta responsabilitat també des de les seues pròpies decisions polítiques i legislatives.

A Alacant, a 18 d'agost de 2026

Signa: Xavier López
Co-Coordinador de Moviment Sumar País Valencià